

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9451 af 14/10/2007 (Gældende)

Sag 16.2007: Ensidig ophævelse af uddannelsesaftale, misligholdelse af uddannelsesaftale

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: 16.2007

Kendelse

afsagt af Tvistighedsnævnet den 1. oktober 2007 i sag 16.2007

A (HK/Privat v/Kim Jensen)

mod

B (DI v/advokat Charlotte Storgaard)

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget Mogens Kroman (formand), advokat Linda Rudolph Greisen og konsulent Lise Bardenfleth (begge DA) og advokat Ane Kristine Lorentzen og konsulent Gert Svendsen (begge LO). Endvidere mødte som særlig sagkyndigt medlem konsulent Erling Maglegaard Sørensen, DI og faglig sekretær Hugh Child, HK.

Mellem klageren, elev A, født den 31. oktober 1985, og indklagede, B, blev den 19. september 2005 indgået uddannelsesaftale, hvorefter klageren skulle kontoruddannes med speciale i administration med uddannelsesperiode fra den 19. september 2005 til den 18. september 2007.

Klageren har ved sin organisation, HK/Privat, ved klageskrift modtaget den 1. marts 2007 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med endelig påstand om, at indklagede tilpligtes at betale 29.635,94 kr. med tillæg af procesrente til klageren. Kravet er sammensat af 4.635,94 kr., hvoraf 4.280,63 kr. udgør feriepenge 2005 og 355,31 kr. udgør overarbejdsbetaling, samt 25.000 kr. i erstatning for tab af uddannelsesgode.

Indklagede har anerkendt kravet på 4.635,94 kr. og har i øvrigt påstået frifindelse.

Sagen har været forhandlet i Tvistighedsnævnet den 27. juni 2007.

Parterne, indklagede ved direktør V1, har givet møde for nævnet og afgivet forklaring. Der er desuden afgivet forklaring af V2, V3, V4, V5 og V6.

Sagens omstændigheder

Indklagede har fremlagt en uddannelsesplan, klagerens karakterer fra skoleopholdene, evalueringsskema vedrørende arbejdsmiljø og dagsrapporter udfyldt af klageren.

Klageren underskrev den 19. december 2006 blanket om ophævelse af uddannelsesaftalen med angivelse af, at dette skete ensidigt.

Klageren har forklaret bl.a., at hun aldrig har set nogen uddannelsesplan. Hun har i vidt omgang haft arbejdsopgaver uden relevans for uddannelsen som f.eks. at lave kaffe, dække bord til frokost, ærindekørsel af privat karakter for V1 og V4, rengøring, opvask, vinduespuddning, hente brænde til brændeovne. Hun var godt klar over, at det ikke havde noget med uddannelsen at gøre, men hun turde ikke sige noget til V1, idet hun var bange for ham. Under de 6 evalueringssamtaler, som hun havde med V1, sagde hun, at det gik fint. V1 kritiserede hende og sagde, at hun skulle være mere voksen. I november 2006 fik hun at vide, at hun var elendig og uduelig og godt kunne sidde stille resten af uddannelsen. Hun sad konstant i receptionen og henvendte sig til sidst den 18. december til HK for at tale med dem om det. De aftalte, at hun skulle se tiden an til efter jul. Den 19. december indkaldte V1 til et møde. Baggrunden var, at der var flere ansatte, der havde sagt op eller selv var blevet fyret. V1 spurgte, om de ikke havde det godt på arbejdspladsen. Hun og de øvrige svarede ja. V1 spurgte, hvorfor hun så havde været i kontakt med HK. Så svarede hun, at hun ikke mente, at det var en god arbejdsplads. V1 sagde, at de jo så kunne afslutte ansættelsen, og det gav hun ham ret i. Hun pakkede sine ting og gik ned til C, der havde med personalet at gøre, og underskrev en blanket, og hun opfattede det som en gensidig ophævelse. Pkt. 3 om ensidig ophævelse var afkrydset, men det lagde hun først mærke til det, da hun sad ude i bilen. De karakterer, hun har fået under skoleopholdene, skyldes ikke, at hun har lært noget hos indklagede. Hun havde ikke lyst til at skrive noget negativt om arbejdsmiljøet hos indklagede, da hun udfyldte et skema

herom, for så ville det bare blive vendt mod hende selv. Hun følte sig presset til ophævelsen, fordi V1 har en meget truende adfærd.

V1 har forklaret bl.a., at A er blevet uddannet i overensstemmelse med uddannelsesplanen og det, der fremgår af A's dagsrapporter. Hun har som alle de øvrige ansatte deltaget i arbejdet med praktiske gøremål. A har ikke på noget tidspunkt, heller ikke i forbindelse med evalueringsmøderne, tilkendegivet, at hun var utilfreds med sin uddannelse. Før mødet den 19. december fik hun af en anden elev oplyst, at A havde talt med HK om at holde op. Det irriterede hende derfor, at A under mødet gav udtryk for, at det var en god arbejdsplads, og hun sagde til A, hvad hun havde hørt fra den anden elev. A svarede, at hun ikke mente at deres kemi passede sammen, og derfor sagde hun til hende, at hun kunne henvende sig til C, hvis hun ønskede at holde op. Efter mødets afslutning henvendte A sig til C, og hun fik ophævelsesblanketten til underskrift. Hun skrev under og sagde pænt farvel til A.

V2 har forklaret bl.a., at hun har arbejdet hos indklagede som kommunikationsmedarbejder og uddannelsesleder. Hun ophørte sit ansættelsesforhold hos indklagede, fordi hun var uenig i personalepolitikken. Hun havde løbende kontakt med A, der havde mange praktiske opgaver, der ikke havde noget med uddannelsen at gøre. A var f.eks. ofte ude og køre ærinder. V2 sagde på et tidspunkt om A, at hun var som luft for ham, og hun ville ikke længere bruge energi på hende. Hun mente, at hun havde prøvet. A havde det svært og var bange for at lave fejl. Selv kunne hun godt tale med A om tingene.

V3 har forklaret bl.a., at hun har arbejdet hos indklagede som salgssupporter. A brugte efter hendes opfattelse for megen tid på rengøring, opvask og brændeovne. Hun sad også meget i receptionen.

V4 har forklaret bl.a., at hun er V1's samlelever og arbejder som bogholder i selskabet. Hun var med til at planlægge A's uddannelse og har gennemgået uddannelsesplanen med hende. A har bl.a. arbejdet med tilbudsgivning, markedsføring, forsendelser, arkivering, bestilling, kundebetjening osv. som anført i svarskriftet og som det også fremgår af hendes dagsrapporter. A har ikke i noget særligt omfang og ikke mere end de andre elever lavet praktiske ting, der ikke havde med uddannelsen at gøre. A har aldrig klaget over, at uddannelsen ikke skulle være tilfredsstillende. På mødet den 19. december 2006 sagde A, at arbejdspladsen var god. Da V4 havde hørt noget andet, spurgte hun A, hvorfor hun så havde henvendt sig til HK. A sagde, at hun ønskede at stoppe og bare havde villet rekvirere en ophævelsesblanket. Det endte med, at A underskrev en blanket hos C. Der var ingen tvang. A gav udtryk for, at kemien var dårlig.

V5 har forklaret bl.a., at hun er ansat som salgssupporter hos indklagede. Hun har arbejdet sammen med A og sat hende ind i de forskellige opgaver, bl.a. vedrørende licitationer, tilbud, fremsendelser, modtagelse af ordre, kendskab til produkter. A har haft opgaver som angivet i uddannelsesplanen. Hun havde som alle andre også ind imellem praktiske opgaver uden direkte betydning for uddannelsen. På mødet den 19. december tilkendegav A, at kemien ikke var god, og at hun ville stoppe. V5 pressede hende ikke til det, det virkede helt som hendes egen beslutning. A kom hen og sagde farvel til hende og virkede ikke specielt påvirket af situationen.

V6 har forklaret bl.a., at hun har været elev hos indklagede siden september 2005. Hun og A blev introduceret til uddannelsen samme dag og fik begge en uddannelsesplan. På mødet den 19. december 2006 bekræftede A, at arbejdspladsen var god. Senere kom det frem, at A ønskede at holde op og ikke var tilfreds med kemien på arbejdspladsen. Hun opfattede det sådan, at det var A's egen beslutning. Hun blev ikke presset til det af V1.

Klageren har til støtte for sin påstand anført, at hun i forhold til uddannelsen har beskæftiget sig med alt muligt irrelevant i et sådant omfang, at indklagede væsentligt har misligholdt uddannelsesaftalen. Den 19. december 2006 turde klageren ikke andet end at underskrive ophævelsesblanketten. Der var reelt ikke tale om en ensidig ophævelse, og derfor skal denne underkendes.

Indklagede har til støtte for sin påstand anført, at det ikke er godtgjort, at indklagede har misligholdt sine uddannelsesforpligtelser. Klageren har ikke på noget tidspunkt reklameret over uddannelsen, og

indklagede har derfor ikke haft nogen mulighed for at rette op på eventuelle mangler. Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at klagerens ophævelse af uddannelsesforholdet den 19. december 2006 var hendes egen beslutning og ikke resultatet af noget pres fra indklagedes side.

Twistighedsnævnets begrundelse og resultat

4 medlemmer bemærker:

Klageren har ikke godtgjort, at indklagede har misligholdt sine uddannelsesforpligtelser i et sådant omfang, at det skulle berettige til en erstatning. Det er heller ikke godtgjort, at klagerens ensidige ophævelse af uddannelsesaftalen skulle være ugyldig som følge af et pres fra indklagedes side. Klageren har ikke godtgjort noget krav på overarbejdsbetaling. Indklagedes frifindelsespåstand tages derfor til følge dog således, at indklagede skal betale det anerkendte beløb på 4.280,63 kr.

3 medlemmer bemærker:

Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at klageren ikke har fået udlevet en uddannelsesplan og på baggrund af klagerens forklaring og de dagsrapporter der er fremlagt, må det lægges til grund, at klageren ikke har modtaget en acceptabel uddannelse. Klageren har således været berettiget til at hæve uddannelsesaftalen på grund af indklagedes misligholdelse.

Vi finder således efter bevisførelsen at klageren har godtgjort så væsentlige mangler ved uddannelsen at indklagede er erstatningsansvarlig herfor.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet, således at indklagede tilpligtes at betale klageren 4.280,63 kr.

T h i b e s t e m m e s

Indklagede, B, skal inden 14 dage til klageren, A, betale 4.280,63 kr. med tillæg af procesrente fra den 1. marts 2007.

Hver part bærer sine egne omkostninger.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene.